09/11/2026

Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Κούρτης: Ο Άγιος Νεκτάριος μας δείχνει τον δρόμο

/ Ενορίες

Ας μην περιμένουμε αλλαγές από τους άλλους αν εμείς πρώτα δεν κάνουμε την αλλαγή τη σπουδαία πάνω στον εαυτό μας. Και αυτήν η αλλαγή θα είναι ότι ως χριστιανός που είμαι ή που θεωρώ τον εαυτό μου ότι είμαι, οφείλω να βρω κάθε τρόπο που θέλει ο Θεός, ώστε να ενωθώ μαζί Του.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Κυριακή 8 Νοεμβρίου ((Ονησιφόρου μάρτυρος, Ματρώνης οσίας, Θεοκτίστης της Λεσβίας, Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγίνη), στον **Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς,** στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο **Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Κούρτης,** κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Γρεβενών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει».

Μιλώντας στο κήρυγμα του ο π. Χρήστος για την εορτή του Αγίου Νεκταρίου, έθεσε αρχικά το ερώτημα για ποιον λόγο οι πιστοί συμμετέχουν στις πανηγύρεις και στις εορτές των Αγίων. Συχνά, η προσέλευσή τους συνδέεται με την επιθυμία να ζητήσουν κάποια προσωπική χάρη ή να αντιμετωπίσουν μια ανθρώπινη ανάγκη. Ωστόσο, υπενθύμισε τη χαρακτηριστική διδασκαλία του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, σύμφωνα με την οποία «η μνήμη του Αγίου είναι η μίμηση του Αγίου». Επομένως, η εορτή δεν αποτελεί απλώς ευκαιρία να ζητήσουμε κάτι από τον Άγιο, αλλά κυρίως αφορμή να γνωρίσουμε τη ζωή του και να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στη δυσκολία που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος όταν επιχειρεί να μιμηθεί τους Αγίους. Ο Άγιος Νεκτάριος διακρίθηκε για την εξαιρετική υπομονή, την αδιάλειπτη προσευχή, τα δάκρυα ενώπιον της εικόνας της Παναγίας, τη βαθιά ταπεινοφροσύνη και τη συστηματική μελέτη της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Εκκλησίας. Η πνευματική του πορεία μπορεί να φαίνεται τόσο υψηλή, ώστε να δημιουργεί στον πιστό την αίσθηση ότι είναι αδύνατο να την προσεγγίσει. Έτσι, συχνά καταφεύγουμε στη δικαιολογία ότι είμαστε απλοί άνθρωποι και όχι Άγιοι.

Οι αρετές όμως που οδήγησαν τον Άγιο στην αγιότητα δεν αποτελούν προνόμιο αποκλειστικά δικό του, αλλά είναι δυνατότητες που προσφέρονται σε όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός δεν απαιτεί από όλους να φτάσουν στο ίδιο μέτρο πνευματικής τελειότητας με τον Άγιο Νεκτάριο. Εκείνο που ζητά είναι η ειλικρινής προσπάθεια, ανάλογα με τις δυνατότητες του καθενός. Σημασία δεν έχει η σύγκριση με τον Άγιο, αλλά η προσωπική πρόοδος στην πνευματική ζωή.

Ωστόσο, όπως είπε ο π. Χρήστος, οι αρετές δεν αποτελούν αυτοσκοπό. Ο πραγματικός λόγος για τον οποίο καλλιεργούνται είναι η ένωση του ανθρώπου με τον Θεό. Ο Άγιος Νεκτάριος ήδη από την παιδική του ηλικία επέλεξε να ζήσει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και να αναζητήσει τους τρόπους που θα τον οδηγούσαν σε αυτήν την ένωση. Η προσευχή, η ταπείνωση, η υπομονή, τα δάκρυα και η μελέτη αποτελούσαν μέσα πνευματικής πορείας και όχι απλώς ενδείξεις ηθικής τελειότητας.

Με αυτήν την έννοια, ο Άγιος Νεκτάριος γίνεται πνευματικός οδοδείκτης για κάθε άνθρωπο. Μας δείχνει τον δρόμο που οδηγεί στον Θεό και μας καλεί να μετατρέψουμε την καθημερινότητά μας σε διαρκή αναζήτηση του θείου θελήματος. Η ουσιαστική αγωνία του χριστιανού πρέπει να είναι αν η ζωή του βρίσκεται σε συμφωνία με τον Θεό, τόσο κατά το τέλος της ημέρας όσο και στο ξεκίνημα της επόμενης.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε ο π. Χρήστος στη Θεία Κοινωνία, η οποία είναι έκφραση και πραγματοποίηση της κοινωνίας και της ένωσης του ανθρώπου με τον Θεό. Μέσα από τη συμμετοχή στο κοινό Ποτήριο, ο Χριστός εισέρχεται στην καρδιά του ανθρώπου, ώστε αυτή να γεμίσει από τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος: την αγάπη, τη χαρά, την ειρήνη, τη μακροθυμία και τις υπόλοιπες αρετές.

Αυτή η πνευματική εμπειρία δεν πρέπει να παραμένει περιορισμένη στον ναό. Ο πιστός καλείται να μεταφέρει τους καρπούς της θείας παρουσίας στο σπίτι, στην εργασία και σε κάθε κοινωνική του σχέση, προσφέροντας αγάπη και ειρήνη στους ανθρώπους γύρω του. Η αλλαγή του κόσμου προϋποθέτει πρώτα την προσωπική αλλαγή του καθενός.

Καταληκτικά, ο π. Χρήστος τόνισε ότι ο σκοπός της χριστιανικής ζωής δεν είναι απλώς η προσδοκία του Παραδείσου στην άλλη ζωή, αλλά η βίωση της ενότητας με τον Θεό ήδη από την παρούσα ζωή. Όταν ο άνθρωπος αγαπά, ειρηνεύει και χαίρεται μέσα από τη σχέση του με τον Θεό, μπορεί να μεταδίδει αυτές τις εμπειρίες και στους συνανθρώπους του. Έτσι, μέσα από την ένωση Θεού, ουρανού, γης και ανθρώπων, οικοδομείται ο Παράδεισος ήδη από αυτήν τη ζωή.

«Ο Άγιος Νεκτάριος μας δείχνει τον δρόμο, είναι ο πνευματικός οδοδείκτης για να μπορέσουμε εμείς οι απλούστεροι άνθρωποι, οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι να ενωθούμε με τον Θεό.

Ας μην περιμένουμε αλλαγές από τους άλλους αν εμείς πρώτα δεν κάνουμε την αλλαγή τη σπουδαία πάνω στον εαυτό μας. Και αυτήν η αλλαγή θα είναι ότι ως χριστιανός που είμαι ή που θεωρώ τον εαυτό μου ότι είμαι, οφείλω να βρω κάθε τρόπο που θέλει ο Θεός, ώστε να ενωθώ μαζί Του.»